

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények ezimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA:

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 38-ik szám.

Egy négyszög centimetryni tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyitltéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A „Nagy napok“ előtt.

Nagy napok elébe néz nagy Magyarország. A következő hó elején kezdődnek a milleniumi ünnepélyek. A kiállítás nyitja meg a sort.

Szó sincs róla, hogy kiállításunk szépen fog sikerülni, mert a szerencsétlen vámközösség mellett is, hazai iparunk sokat fejlett. Fajunk leleményességére ügyességére mutat az. Mert bizony a vámközösséggel magyar ipart fejleszteni nem kis dolog. Piacunk teljesen el van árasztva, a vámmentesen bejövő fejlettebb osztrák ipar termékekkel.

Mindamellett a magyar emberrel született életrevalóság, csodálatmivelt e téren is, s nem vallunk szégyent kiállításunkkal. De jó lenne ebből levonni a vég konzekvenciát, s ne csak dicsérjük iparosaink szorgalmát, hanem pártoljuk is a magyar ipart. Dicséretből föl nem virágozik a magyar ipar, ha anyagi támogatásban nem részesítjük.

Régi hagyományos hódolattal fogja tisztelni királyát a fővárosában a nemzet, valamint a felsőes királynót. Magyarország, monarchiai rendszeren alapulva, egygyé forrt királyával. Köztársasági kormányrendszert, mi nálunk senki nem akar, ily eszmének hívei nincsenek a hazában. Nem volt a múltban, nincs a jelenben sem!... Még 1849. Április 14-én sem kiáltott ki a köztársaság, pedig akkor az egész nemzet fegyverben állva, felváltak bősztülve a kedélyek. S még sem gondolt senki a köztársasági kormányrendszerre. Nem gondoltak a Rákóczy korban sem erre, a híres 1711-diki onódi gyűlésen.

A magyar nemzet ösztintén ragaszkodik a monarchiai állam formához. Ez a nyitja annak, hogy annyiszor megmenté a Habsburg dynasziát a bukástól, dacára, hogy a nemzet mély érzelmére nem sokat adott a dynasztia, mihelyt a veszélyeken kívül volt.

„Kedves magyarjaim“ — szóval tituláltak századokon át, mikor baj volt, — szabadságunk elvesztésére s Ausztriába való beolvasztásra törekedtek, mikor felhőtel volt a légkör. Ritkaságként megforváltak a dynasztia tagjai hazánk földén, de bajainkkal édes keveset törődtek. Nyelvünket nem értették avagy nem akartak úgy beszélni, s midőn végre V-ik Ferdinánd

magyarul zárta be 1848. április 10-én az országgyűlést, a nemzet képviselői örömkönyveket sirtak, hogy 300 év óta az első magyar szó elhangzott, a Habsburg házból származott királyunk ajkán.

Közbejötték az 50-es majd a 60-as évek!... Jelenbeni uralkodónk szakitva a hagyományos családi s osztrák államférfiak politikájával, mely Magyarország beolvasztására törekedett, kibékült a nemzettel s együtt állják meg a milleniumot.

Az alkotmányos király lehetetlen, hogy az ünnepélyek kábitó zajában ne gondolkozzék el a láthatatlan jövőn: vajjon van-e biztosabb támassza trónjának a magyar nemzeten kívül?... S ha nincs, a mint hogy nincs, lehetetlen meg nem győződni arról, miszerint ily nemzetet jár szalagon vezetni vétek, vissza kell adni önrendelkezési jogát.

Ha a legalkotmányosabb király e tudatra rá jön, akkor csak egy lépés tanácsadótól való megszabadulástól s az ezeréves Magyarország folytathatja szerepét mint önálló független ország.

Nem első eset az, hogy uralkodóink eltaszták maguktól tanácsadóikat. Maga Ferencz József is így tett 1865-ben. Schmerling ellenzése dacára lejtött június havában Pestre, s azon nevezetes szavakat mondta a képviselő-felső ház küldöttségének: „ha a nemzet s király megértik egymást, akkor egygyé forunk megint!“... Ez incidens után vissza ment Bécsbe, a az összeült minisztertanácsban kijelenti, miszerint az eddigi politikai rendszert tovább nem folytatja. Réá pár nap múlva Schmerling megbukott.

A milleniumi ünnepélyekkor a hivatalos Magyarország lesz ugyanolyan, mint a felség körül, de onné is érezheti a nemzet szív verését a király, mely érte s a hazáért dobog. E szív dobbanásból pedig megértheti a nemzet vágyát is, mely a függetlenség, önállóság felé tör. Ezeréves múltját tagadná e nemzet le, — ha önállóságra nem törekedne!... S ha a király e vágyat megérti, akkor pusztulni fog a hatalmon levő szolgahad, fején szebben fog ragyogni a független Magyarország koronája.

Semmi jobban nem bizonyítja e nemzet, haza szeretetét, mint az, hogy a jelen kormányrendszer mellett is általános a lelkesültség. De ez nem a

megelégedésnek a jele, hanem imádott tárgyunkért van, melynek neve — haza!...

A haza szeretettel a gondviselés akarta lekötni a föld minden pontjához az embert. A jéghegyekhez úgy, mint a homok pusztákhoz.

A haza szeretet tartá fenn a magyar nemzetet ezer éven át és fogja jövőben is. A milleniumi ünnepélyeken mindnyájan részt veszünk eltekintve jelen sivar helyzetünkől. Együtt küldjük imánkat a mindenhatóhoz, hogy szeretett hazánkat vegye továbbra is oltalmába, tartsa meg e nemzetet a jövőben is.

Politikai hírek.

A főrendiházról. Mint lapunkat budapesti tudósítója értesíti, a főrendiház igazoló bizottsága tegnap 10 órakor ülést tartott. A visszalépett gr. Bánffy György helyébe br. Bohuss Zsigmond választották a bizottság jegyzőjévé. Mint örökös főrendiházi tagok igazoltattak báró Baich Iván, báró Baich Miklós, br. Inkey József, br. Inkey István és br. Gerlőczy Ferencz. Vagyoni viszonyainak alapján igazoltatott gr. Szapáry Frigyes örökös tagsága is, valamint br. Liptay Béláé is.

Krighammer és a delegációk. Bécsi parlamenti körökben — mint biztos forrásból értesülünk, az a hír van elterjedve, hogy mennyiben a közös hadügyminiszter megmaradna elhatározása mellett, hogy a hadügyi költségvetést a delegáció már nem képviseli, a delegációk nem május végére fognak egybehivatni, mint az eredetileg tervezték, — hanem csak őszre.

Balkan konföderáció. Szófiából vett tudósítás szerint előkelő bolgár politikai körökben általános a hit, hogy Ferdinánd fejedelemnek Pétervárott tartózkodása idején Miklós czár és a fejedelem között szóba kerül egy Balkan-konföderációnak az eszméje, a mely konföderáció Oroszország védnöksége alatt állana. A fejedelemnek Sándor szerb királylval való találkozásában is az a cél, hogy megegyezés jöjjön létre a bolgárok és a szerbek között fentforgó vitás kérdések, legkivált pedig a macedon-kérdés tárgyában. Montenegrónak hozzájárulása az eszméhez feltétlenül biztosra vehető, Görögország pedig ilyen viszonyok mellett, szintén nem maradhat elszigetelt. A mi meg Törökországot illeti, az annál szívesebben hozzája fog járulni, mert a konföderáció a statusquo alapján történne, a mi csak biztosítaná Török-

ország uralmát Macedóniában és Balkánban a békét meg a rendet.

Appropriáció.

Budapestről arról értesítenek, hogy Lukács László pénzügyminiszter a képviselőház tegnapi ülésének végén bejelentette az 1896 évi állami költségvetésről szóló, ugynevezett felhatalmazási törvényjavaslatot, melyet a pénzügyi bizottság ma d. u. 6 órakor vett tárgyalás alá.

A bizottság jelentését Hagedüs Sándor előadó szerdán fogja a Ház elé terjeszteni, úgy, hogy a plenáris ülésen megkezdődhetik. Az ellenzéki pártok tárgyalása részéről éles kritika alá fogják venni a kormánynek eddigi működését, hosszabb vita azonban egyáltalán nem várható.

A mi magát a felhatalmazási törvényjavaslatot illeti, igen érdekes annak 7. §-a mely így hangzik.

Felhatalmazatik a kormány, hogy azokra a tisztviselői, altiszt- és szolgai állásokra nézve, a melyek a jelen állami költségvetésben a végett rendszeresítették, hogy az egyes fizetési osztályokba tartozó fizetési fokozatokban az állások arányosabban oszthatassanak meg, a fokozatos előléptetéseket az 1896 évi január hó 1-től számítandó hatálylval foganatosíthassa, s a magasabb fizetéseket az 1893 évi IV. t.-ezik 13. §-ának 1. b) pontjában körülírt időponttól eltérőleg kivételesen 1896 évi január hó 1-től kezdve folyósíthassa.

Teljesen méltó ez a szakasz a Bánffy-kormány karakteréhez. El akarják hitetni, hogy ők hordják szívükön a hivatalnokok érdekeit, pedig eléggé hivatkozánk az 1897 évi költségvetésre, mely július hó 14-én. tehát jóval később nyert csak szentesítést és ezt a szakaszt még sem tartalmazza, a minék az egyszerű oka az, hogy 1892-ben a képviselő választások után, 1896-ban pedig a képviselő választások előtt intézte el az országgyűlés a költségvetést.

Az ezredévi kiállítás megnyitása.

Budapest, ápril. 21.

Az ezredéves országos kiállítás ünnepélyes megnyitásának programjáról már gyakran jelentek meg újsághírek a különböző lapokban, de ezek természetesen mind csak találgatásokon, tervezgetéseken alapultak. A hivatalos program, melyet a kereskedelmi miniszter, mint az országos bizottság elnöke, a miniszterelnökkel és a király főudvarmest-

teri hivatalával egyetértésben állapította meg a következő:

Az ezredéves kiállítás ünnepélyes megnyitásának programja 1896. május 2-án.

Az ünnepélyes meghívottak a kiállítás területén a részükre kijelölt helyeken délelőtt 11-ig gyűlnék össze. (A kijelölt területre csak a 11-ik főbejáraton át lehet jutni.)

Háromnegyed 11-kor Ő császári és királyi fenségeik, a főherceg urak és főherceg asszonyok, valamint az idegen uralkodó házak esztleg jelenlevő tagjai közvetlen kíséretükkel a kiállítás területén felállított sátorban, — rossz idő esetén az ünnepélyek csarnokában — megjelennek és ott Ő Felségeik megérkezétre várnak.

Ő Felségeik 11 órakor érkeznek meg és az udvari sátorban, — s esztleg az ünnepélyek csarnokában, — felállított tribünre mennek.

Az urak teljes diszben jelennek meg, a rendek nagy keresztjeinek szalagjaival, a véd-erőhöz tartozók a szolgálati jelvényvel.

Azok az urak, a kik díszmagyarral nem rendelkeznek és egyenruhát nem viselhetnek, frakkban, fehér nyakkendővel jelennek meg.

A hölgyek reggeli (látogató) öltözkében kalappal jelennek meg.

Mikor mindannyian elhelyezkedtek, a kereskedelemügyi m. kir. miniszter, mint a kiállítás országos bizottságának elnöke, megteszi jelentését. Ő felségének és a kiállítás megnyitására legmagasabb engedélyét kéri ki. Ő felsége erre a jelentésre válaszolni méltóztatik, és a kiállítás megnyitójának jelenti ki.

Ebben a pillanatban a Gellérthegyen ágyú lövések dördülnek el, a dalárdák az ünnepi himnust éneklik, mire a kiállítás területén levő harangok megkondulnak.

Ő Felsége ekkor a kereskedelemügyi m. kir. miniszter vezetés alatt kísérve az uralkodóház tagjai által, körútra indul a kiállítás területén.

Ő Felségét az uralkodóház fenséges tagjainak kísérete, valamint a többi megbízottak követik.

A fenséges asszony még ezen körmenet megkezdése előtt elhagyja a kiállítás területét.

A kiállítók már az ünnepi himnus elénekése alatt távoznak és elfoglalják helyeiket a kiállítás illető osztályaiban.

A körut megkezdődik. A királyi pavilonhoz érve Ő Felsége, az uralkodóház fenséges tagjai, valamint a meghívott vendégek belépnek a pavilonba, majd folytatják a körutat. A közös hadsereg és a honvédség kiállításának megtekintése után Ő Felsége és az uralkodóház fenséges tagjai a készen álló udvari kocsiakra szállnak, és ezzel a megnyitási ünnepély be van fejezve.

Megjegyzés: Rossz idő esetén Ő Felsége és az uralkodóház fenséges tagjai az ünnepélyek csarnokában lefolyt megnyitási ünnepély után kocsikra szállnak.

AZ „ELLENZÉK“ TÁRCZÁJA.

1896. Április 21.

Demi viérges.

II.

Irta: Krenner Miklós.

Az első és második kérdés, a melyet felvetettünk, az volt, hogy érdemesség tette e magát Prévost az erkölcselenség vádjára. A kérdés mindenki kielégítő ítéllettel nagyon nehéz feladni. Nehéz, azért, mert a kiindulás is nehéz, mert az alapítélet is sokfélefépen alakul az egyesek meggyőződése szerint. Senki sem tudja az erkölcselenséget értelmesen körülírni. Mi az erkölcs? s mi az erkölcselenség? A válasz rendesen ilyen: az erkölcs az, a mi nem erkölcselsten, az erkölcselsten pedig az, a mit nem mondhatunk erkölcsösnek. Tessék már most ebből az örült keringőzésből kiokosodni.

De a legtöbb ember mégis elfogja fogadni azt a meghatározást, hogy az erkölcs és erkölcselenség fogalma tulajdonképen a nő és férfi viszonyát szabályozza. Mászóval a kettő eme viszony két végétől alkotó nyilvánulásainak jelzője. Ez embernek célja és rendeltetése egyedet és fajt fenntartani. A faj fenntartása a férfi és nő viszonyával történik. Miután minden, földön létező tárgynak és fogalomnak formát adunk, melynek kerete közé esőket a leghelyesebben szabályozottnak hirdetjük, a faj fenntartása irányuló viszonyt is formák közé szorítottuk. Ha a férfi és nő viszonya eme formák között történik, akkor viszonyuk erkölcsös, ha pedig nem, akkor erkölcselenséget fűznek. A mi tehát a formákon belül történik, az a helyes, és a mi ezenkívül történik, az a

helytelen. Ez a többség nézete, ha nem is mindig a cselekedete.

Miután azonban a közvéleménynek szóló okoskodásainkban mindig a többség nézetét szoktuk figyelembe venni, Prévost erkölcsös-ségének vagy erkölcselenségének megítélésénél mi is a többség felfogását vesszük figyelembe, s elhallgatjuk bölcsen a mi magunk egyszerű bölcseseti felfogását az emberi életéről, hogy: az emberi élet célja a veleszületett és kiirt-hatatlan ösztöneinek észszerű kielégítése, melyekkel az egyed ésfaj fenntartása van összekötve.

Az erkölcsösség tehát az a valami, midőn a nemi élettel összefüggő cselekvéseink és gondolataink a vallás, állam és társadalom felfogásának formái és korlátai között érvényesülnek. Mikor lenne tehát Prévost erkölcselsten? Akkor, ha ennek az életnek a formáit felakarná odatni, rendszerét lábakkal felfelé akarná állítani. Ha ezt tenné Prévost, akkor erkölcselsten lenne. De teszi ezt Prévost? Nem, ő nem teszi ezt. Bemutatja nekünk a legújabb társadalmat, melynek élettel lelke az érzékiség, mely ismeri és tudja a kellő formák tisztelben tartásának jelentőségét, de eme formákat ügyes expedienssel sokszor megkerüli. Ebben a társadalomban is meg van a konvencionális erkölcs és erkölcselenség ismerete, de csak mint forma és nem egyszersmind, mint lényeg is. Ez a társadalom nem erkölcsös, de erkölcselsten, leányai mégis férjhez akarnak menni, s emellett előbb leány korukban is megakarják vértüknek a magáét adni. Ebben a társadalomban a pajzán fiúk és leányok szabadon szeretkeznek. Flirtelnek, csókoloznak, ölelkeznek, tübbe hozzák egymást, ösztönüket csillapítják — de nem egészen. Mert a leányok férjhez akarnak később menni. Ajak és test összeforrnak, de nem egészen. Mert a leányok később férjhez akarnak menni. Élvezik a házasság misz-

teriumának titkait — de nem egészen. Mert később egészen akarják a titkokat élvezni. Szellemüket és testüket érzékiségbe merítik, elbágyasztják, de a leány azért nem fél a szűk maradványoktól. Mert ezek a leányok szűkek maradnak továbbra is, — de csak félig. Ők szűkek, — csakhogy — felszűznek. Az én filozófiám lényegét követik (mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa!) hogy az élet célja az emberrel veleszületett és kiirt-hatatlan ösztöneinek észszerű kielégítése. Ezek a leányok valóban nagyon — észszerűek mert leányok tudnak maradni, mikor tulajdonképen már asszonyok, élvezik az érzékiség gyönyöreit, s emellett testük bontatlanilag intakt. Valóban körmönfont megkerülése a természet egyenetlenségében rejlik kényeszernek, a pompásan van a veszély elhárítva, hogy a leány — asszony lehessen (leányasszony!) a nélkül, hogy anyja is legyen, s így nincsen kitéve annak a veszélynek, hogy leányból anyává legyen, mielőtt a kellő formák között asszony nyá lett volna.

Prévost Marcel ezeknek a leányasszonyoknak, felszűzetteknek életét festi. Teljesen leplezetlenül, de költői és esztetikai szépséggel festi ezt — a megcsontosodott felfogás szerinti erkölcselsten életet. — Elmondja, hogy mit beszélnek a demi viérgesek. Nagyon szellemesen, változatos és sikamlós dolgokat. Elmondja mit cselekszenek. Múltatnak, ölelkeznek, elmennek a kedves lakására, de azért sokat megengedve vigyáznak magukra és nem engednek meg mindent. Valóban rémekül mutatják be a társadalmi felfogás ferdeségét, mely képes kiközösíteni a nőt csak azért, mert a férfit lakásán meglátogatja, pedig ott nem történik semmi, legalább nem az a valami, a miért érdemes lenne azt tenni. Hiszen a lovagkorban is a szeretkezés volt az élet lényege, hisz az a kor is flirtelt, és az emberiség mégis itt van, sőt mi több, még-

meg is méri önmagát. A felszűz is ugyan-ezt cselekszi, csak más színpadi díszletek között. Küzd benne az ösztön és konvenció. — Ezt az utóbbit nem meri egészen feláldozni, hogy férjhez mehessen. Férjétől azonban kiűti magának, — hogy tisztességes diszkrecióval esetleg meg is csalhasa őt. — Ez már túlságosan különöz észjárás, de mégis tisztességes dolog a férjet kontraktus alapján megcsalni, mint a nélkül. Mindenesetre törvényesebb.

A konvenció értelmeiben ez a világ csakugyan erkölcselsten. A ki ennek a világnak példáját követi az erkölcselsten. A ki ennek a világnak elveit követésre méltónak hirdeti, az erkölcselsten. Ha Prévost ezeket az elveket követésre méltónak mondja, akkor Prévost is irgalmatlanul erkölcselsten. De hát teszi-e ezt Prévost. Ezt Prévost nem teszi. Mert Prévost ezt a világot megveti. Prévost a felszűzket nem tartja méltónak arra, hogy anyákká legyenek, bár testi épségüköz nem is férhet kétség. Prévost Maud-t igazságot tevő kezével a demi monéok társaságába taszítja. — És Prévost regényének előszavában ezt mondja: „Leányaitokat neveljétek és szepölten szívvel és testtel vezessétek el őket a házasság koráig. Arra kell őket tanítani, mi a kötelesség, becsület, lemondás. A keresztény házasság a feleség teljes tisztaságára, szepöltenességére, szűzességére van alapítva. A fiatal leány nevelésében változásnak kell beállania, hogy a keresztény házasság meg ne semmisüljön.“ Ez az irány eszméje Prévost regényének s ezt az erkölcsi felfogását, melyet az életben megvalósítva szeretne látni, az immoralis világ festésével negatív bizonyítja. Prévost tehát nem érdemli meg a súlyos vádat, mert ő a felszűzket visszaakarná gyurni olyan leányokká, kiket a mamájuk az esküvő előtti napon avat bele a házasság misztériumába. Ilyen leányok, perze soha nem voltak a világon, és Évának

az első nőnek, tudtommal egy általában nem is volt semmiféle mamája...

Ebből is kitetszik, hogy Prévost tulajdonképen egy kissé naiv ember, mint mestere, Dumas is, s visszafelé tekintve akár ő is túlszába esni. De ha naiv ember is, bizonyára nem erkölcselsten, mert naiv erkölcselenségre még nem találtam példát sehol.

De ez az éremnek csak egyik oldala. Van annak még egy másik is; Prévost hibáztatják azért is, hogy naturalisan vázolja ezt a világot, semmit nem fed el, nem enyhít. Úgyetlen ellenvetés. Ha a tűzveszről akarok fogalmat alkotni, nema színház görögizés tűzvesz után következett. Ha a méz édességét akarom éldelni, akkor bizonyára nem az üvegen keresztül fogom megynyalni, ha a nyomort akarom látni, elmegyek a nyomor tanjárára. A bűnt az eredeiség kell nyomozni, s az élet, bűnét csak úgy bizonyítom igazán, ha a valószínű megfélelően rajzolom le őket. Egy tanárom ki idealista volt és több gyermek atyja így szolt egyszer a katedráról, ha kicsapongások következményeitől elakarnak undorodni, menjenek el a bór és bujakortani intézetbe. Szakasztott ilyen a Prévost rendszere is. Még ha valaha a legerköcsösebb ember lennék is és a Felszűzket egy fiatal leány kezében látnám, nem esnék szemérmetséggi roamba, hanem előbb megvizsgálám a könyv hatását rajta. Ha attól a világtól elundorodik és elkezd velem vitatkozni, akkor nincsen semmi baj. — Ha azonban a könyv a leányt tűzbe hozta, eldugja előlem s bágyadtan felel a kérdéseimre, azt fogom neki mondani: Ha férjhez megy, felkereshetem őt? Minek kérdi? Rövid vagyok, s így szükséges nekem e házasság törési cselekvényeket a „hely színén“ tanulmányozni.

Bizonyos, hogy ez a hölgy nem fog engem rendreintastítani, mert ő is a felszűz anyagából van gyurva. És mint haszontalan ember reája sem fogok nehezelti, hogy ezt

Erdélyrészi megyék és városok a milleniumon.

(Saját levelezőinktől).

Kolozsvár, ápril. 21.

Városok.

Erzsébetváros.

A város megfelelő díszes zászlót rendelt magyar címerrel a zászlógyárból.

A június 8-iki országos díszmenetben a díszbanderiuma Kiskülföld vármegye 12 taggal vesz részt. A város, miután nem törvényhatóság (rend. tan. város) külön banderiumot nem szervez.

A milleniumi kiállításra a város régi okmányait és egy Apaffy korabeli ekét küld fel.

Az erzsébeti évforduló emlékére a város millenáris díszközgyűlést tart. Azonkívül az összes állami és városi tanintézetek ünnepélyeket rendeznek. Programmok még nincsenek megállapítva.

Az erzsébeti évforduló emlékére a város közönsége 200,000 főt szávozott meg a főgymnázium építésére. A város monographiájának megírását elhatározta. A város idegen nevű dűlőit meg magyarosította. És tervbe vette az új tanácsház felépítését.

Marosvásárhely.

A város zászlót készített. A zászló ára a város pénztárából fedezték.

A kék selyemből készült zászló egyik oldalára: Árpád fehér lován a turul madárral, másikkára pedig a város címere hímzettik, arany-, ezüst és selyemmel.

A zászló szalagja: nemzeti szín s felirata: „Magyarország ezred éves fennállásának emlékére, Marosvásárhely szabad királyi város törvényhatósága”.

A június 8-iki országos díszmenetben a küldöttség három tagból áll, s azok egyéni díszruhát fognak viselni.

A lovak díszfelszerelést nyerne, s két-két csatlós által vezetettnek. A tagok: Geréb Béla, dr. Bernády György és Petri Zsigmond.

A milleniumi kiállításra küldtek:

a) a város kiváltság levelei;
b) egy 17-dik századbéli törvényességi jegyzőkönyv és

c) különböző régi mértékek.

Az erzsébeti évforduló emlékére helyi ünnepségekre végleges megállapodás még nincs.

Az erzsébeti évforduló emlékére: három községi iskola alapkövetéte, népszámlálás és a város monographiájának megírása határozatokat. A monographia megírására dr. Szádeczky Lajos egy. tan. kérését fel.

Nagy-Enyed városa.

Zászlót készített a város költségén, a címer a városi nök himzik. Felirat: „A városi címer alatt „Nagy-Enyed r. t. város.”

A banderiumban nem vesz részt külön taggal. Zászlóját a megyei banderium egyik tagja viszi.

A milleniumi kiállításra erdei termékekkel és tenyésztett állatokkal (bivalokkal) vesz részt.

Az erzsébeti évforduló emlékére nincs még a program megállapítva.

Az erzsébeti évforduló emlékére maradó helyi alkotás létesítése, érdekében díszes új leányiskola építése, egy utcának gránitjárásával való ellátása, egy utca nyitása a város házainak új szárnyával való kibővítése határozatokat.

Szamosújvár városa.

A lobogó az ország címerével ellátva meg van rendelve a város által.

A milleniumi kiállításra részt vesz

egy mű fazakas és egy cipész. A fegyvert, gür. kath. tanító képezde, a város kiváltság leveleivel, régi pallosával, az örmény kath. egyház keleti mise ruháival régi kodexekkel.

Az erzsébeti évforduló emlékére helyi ünnepségek rendezete most van folyamatban részletes megállapodás nem történt.

Az erzsébeti évforduló emlékére maradó helyi alkotás létesítése érdekében az állami főgymnázium létesítéséhez 600000, hatszáz ezer koronával járult a város közönsége.

A nagy-sallói ünnepély.

Örökre emlékeztető, szép és hazafias ünnepély folyt le vasárnap délelőtt Nagy-Sallón. 1849 ápril 19-ének, a híres nagy-sallói ütközetnek 47-ik évfordulójáról emlékeztet meg Barsvármegye lelkes közönsége, mely már 20 év előtt egy gyönyörű emlékoszlopot állított a n.-sallói csatában elesett fellestének emlékére.

Az emlékünnepélyt az idén nagyszabásúlag rendezték s ezzel Barsvármegye megkezdte a millenáris ünnepségek sorozatát.

Az ünnepi szónok Bartha Miklós országgyűlési képviselő volt, kit Bpestől számosan kísérték el N.-Sallóra.

Alighogy a vonat Barsvármegye határára érkezett, minden állomáson nagyszámú ünnepelő közönség ült fel a vonatra, úgy hogy midőn a vonat Sallóra érkezett, minden kocsi zsufolva volt közönséggel.

A Rákóczi-induló hangjai és lelkes éljenzések fogadták az érkezőket.

Dr. Dudits Endre orvos tartott üdvözlő beszédet Barthaéhoz s igen szép szavakban adott kifejezést N.-Salló közönségének, hogy Bartha elfogadta a meghívást és eljött az ünnepélyre.

A szónok lelkes szavát folytonosan éljenezte a közönség s a végén percekig éljenezte Bartha Miklóst, ki rövid, de annál tartalmasabb szavakban köszöntö meg a szép fogadtatást.

Erre megkezdődött a bevonulás a városba.

Előbb 100 tagból álló lovas banderium haladt nemzeti zászlók alatt. Ezt követte az első négyes fogat, a melyben Bartha Miklós ült Dombay volt alispánnal, ehhez sorakozott még mint egy kétszáz kocsi.

A városban a vendégek a n.-sallói plebániai laknál szálltak le; a kiket Varga József plebános ki annak a Csolics-féle merénylő alkalmával a Vaszary hercegrímás életét mentette meg, igazi magyaros vendégszerzetel fogadott.

A kitűnő villásreggeli után a vendégek kisérve a népezeiről kivonultak az emlékszóborhoz mely egy szép magaslaton fekszik s nagy méreteinél imponálólag hat a szemlélőre.

A fényes ünnepélyt a leányok a dalárdák együttes kintűnő éneke nyitotta meg.

Ezután következett az ünnepély fénypontja, Bartha Miklós beszéde, melyet már lapunk tegnapi számában közöltünk.

Bartha beszéde alatt a több ezer emberből álló közönség folytonosan éljenzett s beszédének folyama alatt igazi meghatottság és lelkesedés ült az arcokon.

Percekig tartó taps és éljenzéssel kö-

szünt meg az ünnepelő gyülekezet Barthanak a gyönyörű szónoklatát.

A következő száma a programnak minden tekintetben hozzájárult ahhoz, hogy az ünnepség igazán fényesen sikerüljön.

Rozmanits Timot, kegyesrendi tanár, kit a kolozsvári közönség is igen jól ismeri kiváló tehetségéről, lépett a szónoklásra s egy alkalmi verset szavalt annyi hévvel és lelkesedéssel, hogy a közönség lelkesült éljenzése alig akart csillapulni a vers befejeztével.

A dalárdák precíz éneke zárta be a magasztos ünnepélyt, mely igazán méltóan a nagy napok hőseiből, lett megünnepelve Bars vármegye hazafias és nemes közönsége által.

A ki nagyjait megbecsült, az önmagát becsült meg. Ez örök igazságot követi Bars vármegye s midőn ezt elismerjük neki, a legnagyobb elismerésünket fejeztük ki vele.

Délben 2 órakor 200 terítékű bankette folyt le a vendéglőben.

Az első felköszöntőt Varga József plebános mondotta Bartha Miklósnak.

Az ékes szavú népszerű pap fényes felköszöntője nagy hatást tett a közönségre.

Bartha Miklós utalva az elmúlt nagy idők tanúságára Nagy-Salló hazafias közönségére tritette poharát.

Rozmanits Timot a Kolozsvárról az ünnepélyre érkezett Hory Béla és Magyar Mihály vendégeket köszöntötte fel.

Igen tartalmas érdekes toasztot mondott Belcsak László közigazgató ki bár nemzeti párti, de azért szívesen támogatja és elveti Bartha Miklóst, a függetlenségpárti képviselőt.

Felköszöntőket mondtak még többen élve Bartha Miklóst, az ünnep kiváló szónokát, 5 órakor a vonat induláskor a nép kísérté Bartha a vonathoz s lelkes éljenzés között vett búcsút tőle.

MINDENFELE.

Kolozsvár, április 21.

— **Emlékezzünk régiokról.** Ápr. 21 én 1291. II. Károly nápolyi király felszólítja Vienneből Magyarországot, hogy hagyja oda III. Endre királyt a hódonjon feleségének, Mária nápolyi királynak, mint Magyarországot örökösének. 1565. ápr. 21. János Zsigmond egyezkedésre küldi Báthory Istvánt Rudolffhoz. 1849. Tót bizalmi férfiak Bécsben külön tót királyság felállítását kérik.

— **Az Erdélyi Irodalmi Társaság** e hó 26-án, vasárnap, délelőtt 11 órakor a városba közgyűlést tart, melynek tárgya lesznek felolvasás Haraszti Gyula dr. rendes tagtól, elbeszélés Hindy Árpád rendes tagtól és költemények Felszeghy Dező vendégtől.

— **Kolozsvármegye milleniumi díszközgyűlése** május 12-én lesz. A díszszonoklat tartására a közgyűlés határozatából Beldi Ákos gr. főispán fog felkérni a megye bizottság tagjaiból arra hivatott egyént.

— **Építsek ki Kolozsvár város házat!** Bosszantó és az ügyemter néző hátrányos dolog az, hogy a hány hivatala van a városnak, annyi utcában s mind különböző ponton bérházakban vannak elhelyezve. A magas bérből legalább 50 %-ot megtakaríthatna a város, ha kiépítene a városházát, a

mellett a hivatalok is összpontosítva lennének s az ügymenet gyorsabban menne, a felekre nézve is kényelmesebb volna.

— **E. Kovács Gyula jubileumát** április 30-án fogja ünnepelni a kolozsvári színház és a közönség. Ez lesz az évad utolsó előadása. Az ünnepi alkalmából alakult rendező bizottság már szétküldötte a korlátolt számú gyűjtőleveleket, oly módon, hogy minden körben, testületben csak egy ívet küldjék. A bizottság által kibocsátott ívek a lapunkban már közölt felhívást tartalmazzák s így könnyen megkülönböztethetők más ívektől, melyek hallomás szerint forgalomba vannak, a bizottság most fölkeri a magányos gyűjtőket is, hogy szíves gyűjtéseik eredményét április 27-ig Székely Miklós biz. pénztárnok urhoz szíveskedjenek juttatni, hogy így egy központba folyanak be a kolozsvári közönség adományai. A jubiláló művész vidéki barátaihoz, tisztelőihez is számos ívet küldött szét.

— **Színház.** Tegnap este Pinteré S z e p Olga jutalomjátékát „Oh azok a férfiak” című mulatságos vígjáték ment. A jutalmazandó a szépen megtelt ház rokon-szenvének hosszantartó jelenével halmozta el. A zenekarból több csokrot és emléktárgyat nyújtottak fel kedves és népszerű művésznöknek, ki ebben a darabban egy kedves csirkelányt játszott kedvesen, tüdén, realisan. Pinteré művészetét felesleges külön is méltányolnunk, jeles tehetséget szorgalma és törekvése hátrányozza. Ennek kifejezést adott tegnap a ház is, mely újult színen is többször megtapsolta a távozó nait. Ha hatását és tehetségét mégis meg akarja mérni, akkor mérték eszköznek használja fel azt az erős sajnálkozást, melyet a küszöbnél olázkodó távozás okoz. — Pinteré mellett az est sikerében különösen Góth vette ki a maga részét, ki szerepét szabadon fesztelenséggel, de sok helyütt bántó indiskrécióval játszta. Vendei a papucshölcsőknek — már ex haus aus is kitűnő képviselője s tegnap igazán kitűnő alakítással örvendeztetett meg bennünket. Szerény, Péchy, Fekete Róza jók voltak. A felvonások közben, hogy újságírói stílusban írjunk — a jutalmazandó való tekintetből, tiszteletből és szívesből Pinteré Imre jóné magyar baritonista működött közre zúgó tapsokat aratva gyönyörű énekével. Megemlíjük még hogy a t. házban állandóan édes kacagás uralkodott a jó kedv szabadság és a hám-ból kirugóvá tette a tapsolásban a mélyen tisztelt karzatot, a „felséges népet.” (Knr.)

— **A kolozsvári honvédek** megrongálónak kipuhatólása érdekében a nyomozat a rendőrségnél erősen folyik. A rendőrség küldte a helyszínre, többeket kihallgattak s az emléket éjjel és nappal szigorúan őrzetik. Remény van, hogy a tettes vagy a tettesek kézre fognak kerülni s elveszik szigorú büntetést. Az emléket obeliskjének oldalaira tett felirások rövid idő alatt, nyomra vezetnek a hatóságot.

— **Elajándékozott fejedelmek.** Hajdanában a fejedelmek ajándékozta ipartársulatoknak és testületeknek jogokat, kiváltságokat és kedvezményeket. Most a hajdani fejedelmek relief szobrai ajándékozta Bartha Mihály szobrász a kolozsvári iparos-testületnek. A vasárnapi gyűlésen olvasták fel a derék szobrász „fejedelmek” ajándékáról

szóló levelet. Összesen 19 erdélyi fejedelmek relief szobrai ajánlotta fel. A népes közgyűlés hálás köszönettel fogadta az iparosok palotájá közgyűlési termének ékítésére szánt fejedelmeket.

— **Mátyás király háza.** E történelmi nevezetességű ház falait két oldalon erős gerendákkal támogatták meg, nehogy összeomoljon. Miután az az állapot már tarthatatlan, a városi mérnöki hivatal tervet készített arra, hogy a dűldező falak újabb építessenek részint a falból kikerülő anyagból részint új anyag hozzáadásával. Ily módon még évtizedekig használható lenne a történelmi nevezetességű épület. Minden esetre praktikus módja ez volna a kérdés megoldásának főleg azért, mert a városnak kötelessége fenntartani az igazságos király születési házát, anyagi viszonyai azonban nehezen engedik meg azt, hogy az egész épület most újból építessze.

— **Vasrácsos kerítéssel** foglalják körül a Kolozsvárt állított honvédek emléket, hogy annak megrongálását jövőben megnehezítsék. A terjedelmes emléket körül kör alakú kerítés állítatik. 18 m. hosszú, 1 m. 30 cm. magas, vasrácsot készítenek erre a célra. A rács egyes rudjai lándzsá szerű hegyben fognak végződni. A kerítés rajza, terve s költségvetése el is készült. A honvéd emléket bizottság most kérésrel fog járulni a vaskereskedőkhöz és tekintélyesebb lakatosokhoz a kerítéshez való, szíves hozzájárulás iránt.

— **Halastó van** a posta-palota háta megett a szamosföldi oldalon. A tavat a hatóság rendezte be. Jó volna megtudni niféle halat fognak ott tenyészteni: stokfisch-e, vagy esukát? — (Beküldött.)

— **A mai nagy hangverseny** iránt rendkívüli érdeklődés nyilvánul. Már tegnap igen sokan megváltották a jegyeiket s így a tele ház biztosra vehető. A Lange Emilia asszony és Arányi Dező valóban meglepő új és változatos számokat fognak énekelni, a kik a tegnapi próbán hallották őket — legszebb sikert jósolták a keddi hangversenynek. Farkas Ödön „Balassa Bálint”-jából Arányi három leghatásosabb számot ad elő a zene szerző zongora kísérete mellett. Müller Ottó, színházunk régi kipróbált karnagyja, holnap szerdán veszi jutalomjátékát, mely alkalommal A. Lange Emilia, Kolmerné Erzsébet és Arányi Dező szintén fellépnek a jutalmazandó Müller iránti szívesből. Előadásra fog járulni a Troubadour I-ös és II-ik felvonása és a „Büvös vadász” opera II. felvonása. Az előadást, mely rendes helyarátkal tartatik — ajánljuk a közönség figyelmébe.

— **Felhívás.** A kolozsvári állami tanítóképzőben végzett pályatársaihoz. Több tanítótársunk, mikor a kolozsvári állami tanítóképzőnek a folyó évében megtartandó 25 éves jubileumára, az alolított elnökségnél jelentkezett, javasolta, hogy tiszteletünket és halánkat ez intézet iránt egy kisebb jótékony célú alapítvánnyal is igyekezzünk kifejezni. Bizottságunk az indítványt magáévá tette. Tisztelettel kérjük az intézetnek végzett és itt kiegészítést nyert összes növendékeit, juttassanak legalább egy koronát a kolozsvári állami tanítóképző 25 éves jubileuma alkalmából, annak ifjúsági önképzőköré javára, a mindnyájunk nevében leteendő alapítványhoz. Ez alapítvány némi kifejezésre fogja juttatni tiszteletünket és ragaszkodásunkat ez intézet iránt és e mellett kölcsönös jólesz minden időben hálás emlékeztetnek. A szíves adományokat bizottságunk pénztárnokához (Hollitzer Nándor, rom. kath. el. iskola tanító, Kolozsvár, Belfarkas-utca, Róm. kath. Lyceum.) folyó évi május hó végéig kérjük beküldeni. Kérés

mi elárulta, hogy panasz nélkül viselt szenvedése mily nagy volt, a jövődőlbeli feleséget újból és újból megcsókoltatta, aztán Lettihez ment, ötlet is megcsókolta és kérte, hogy gratuláljon neki.

Nem sokára, midőn annyira lecsendesült, hogy egymásután következő állításokat lehetett belőle kivenni. Vilmos elmondta a nagy újságot — nagyon kicsinek látszana némelyek előtt, de azért az elégséges volt arra, hogy ezeket a jegyeseket tökéletesen boldoggá tegye.

Ez egy olyan véletlen jó szerencse volt — o annak nevezte és nem többnek és mindig tiltakozott az ellen, hogy annak elnyerésére valamit tett volna — a mi néha más fordulatot ad a férfi sorsának, pályája kezdetén olyan segítséget nyújtva, a mi nélkül azt folytatni szinte kihatáratlan lett volna.

Egy magas állású lady, a ki éppen olyan jó volt mint nagy, a doktor Stedmann fáradhatatlan és szüntelenül munkásságát látva a szegények között, meleg érdeklődést érzett iránta és egy jótékony intézetnél, melyet ő alapított és nagyrésztben fenntartott mint annak az intézetnek orvosa, állandó állással kínálta meg.

A fizetése háromszáz font lett volna, mely idővel négyezerre emelkedett — a mi az évi jövedelemnek elég szolid alapja volt; és az intézetben levő munkája nem gátolná az orvosi gyakorlatában, sőt segítségére lenne, mert alkalmakat nyújtana szakmájának azon folytonos tanulmányára, a mire az orvosnak oly nagy szüksége van és pályájának a kezdetén oly bajosan tudta megtalálni.

Ez a lady, a ki egy előrelátó és ne meslektű asszony volt, a Stedmann szolgálatait megnyerve mind a két oldalon szolgálótt tett és ezen okok csekedete által egyuttal jót tett.

(Folytatás következik.)

a regényt olvassa, s mint hogy nem haragszom az elsőre sem. Az utóbbinak kell ez a regény, mely nem jartitja meg, az előbbinek jó ez a regény, mert okul belőle. Az utóbbinak az elbeszélés és a részletek élvezetesebb — a célzat nélkül, az előbbinek pedig az elbeszélés és részletek csak a célzat végett kellene. Az utóbbi élvez, az előbbi okul. Az utóbbi ezzel a könyvvel, flirttel, az előbbi ezzel a könyvvel tisztul.

Minden leánynak bizonyos korban szabad regényt olvasni. Ha egyszer regényt olvas, hát akkor többé számára nincsen edes titkok. Ha nincs előtte edes titok, akkor megtudja a regényben az eszket a célzó különözetni. És ha a leány eme disztigáló képessége mellett a Prévost regényben csak az eszket élvezi, akkor ez a regény a leányon már mit sem ront, mert csak a maga gondolatait és viágát látja a regényben meglevenitve. Ha pedig a leány a célzó is meglátja a regényben, — akkor Prévost erkölcsös célzatu regénye csak javára van. — Ha pedig egy leány nem tudja még sem az eszközt, sem a célzó megkülönböztetni, akkor annak még nem szabad egyáltalában regényt olvasni.

S ha mégis olvassa Prévost-t és az nem tesz benne semmi változást, akkor a mama lásson hozzá, hogy a regény előszavának követésével erősítse meg leánya ártatlanságát és csak az esztívője előtti napon avassa be a titkok titkába, de ha már késő, s a regény felbresztette a leánynak az asszonyt, akkor, akkor ... nem tudom mit csináljon, mert én nem vagyok meganyosandó mama, hanem — fiatal ember.

Ezekben megfelelek az én lelkiismereti esküdtéseim elé terjesztett kérdések közül ezekre: erkölcselen-e Prévost? Erdemes munkát írt-e? Ellehet-e őt olvasni?

Lehet, hogy a további kérdésekre is

megfogunk felelni, s lehet, hogy Prévost tendenciája ellenében kifogjuk mutatni, hogy a felszúrtak típusa természetes fejlődés és indokolt valami, s hogy a felszúrtaknak ő szerinti méreg fog a nemfolyan nagyon mérgekes és hogy azok inkább — ha misfogak. Egyelőre azonban ehhez még nincs elég — bátorságom.

Az asszony birodalma.

REGÉNY.

CRAIK ASSZONYTÓL.

— Két kötetben. —

Az „Ellenzék” számára fordította: Amica.

ELSŐ KÖTET.

XIV.

(Folytatás.)

(56)

— És valóban magára vette azokat a piszkos dolgokat? Oh milyen csuf magától! — mondá Letti, undorral fordulva el tőle.

A művész ismét nevetett, most még sokkal keserűbben, mint azelőtt.

— Tehát, ha valaha úgy jelennek meg mint egy szabad lábra helyezett rab, vagy bűnbánó teköző, a maga részvételére nem számíthatok?

— Gyula! hogy tud olyan borzasztó dolgokat mondani? Egészen szerencsétlenné tesz vele.

Ekkor Letti olyan odalvást való, lestött pillantást adott — és Edna fogott fel, kellemetlen gyanut ébresztve fel benne, — mely képes volt egy férfit olyan örületes szenvedélybe esábitani, a mi a delután hátralevő részén a Gyula arcának minden vonásából sugárzott, a mint Lettit úgy követte mint az árnyéka, és egyedül csak az ő mosolyán látszott élni.

— Bizonyosan fog valami történni; és oh szeretném tudni, hogy mi — gondola

Edna aggódva. — És nyugtalanul várta a következő vasárnapot, midőn lesz egy nyugodt órája, hogy minden aggodalmát kitárja azon bölcs, gyöngéd és férfias szív előtt, mely most minden bajában osztozott és vigasztalásul szolgált.

De mind ez ideig nem volt alkalm. Vilmosmal egy pár szót váltani, mert a Letti leleplezetlen bosszúságára, mind a négyen egy omnibuszban mentek haza Kensingtonba.

— Ah, — sohajtá, — milyen kedves volna, ha Doktor Stedman egy broughamot tartana, mint annyi Londoni Doktor — én szeretem a kocsit!

Mire Vilmos nevetett, de Gyulanak az arca elsötétült, és az egész uton szomorú volt.

Elfogadott szabály volt, hogy a leányok a Stedman testvéreket csak vasárnap fogadják, tehát a Kenderdiné kisasszonyok kapujánál elváltak, Edna és Letti a késői teájukhoz leültek, mind a ketten nagyon el voltak fáradva — az egyik bosszus volt egy kisse, a másiknak egy kisse a szíve sajgott.

Edna elutadta a saját terheit viselni — az ő saját terheit, ő és Vilmos együtt; de azt gondolta, hogy ha ahhoz egy másik teher jönne, egy olyan komoly aggodalom, a milyen egy szerelmi ügy, vagy házassági szándék és eljegyzés, Gyula és Letti között elkerülhetetlenül lenne, bármiképpen végződnek az ő gondja valóban elviselhetetlenül meg sokasodnék, mert ezek közül egyik sem volt olyan féle hogy saját terheit viselni tudják, arról nem is szólvá, hogy a másokét könnyebbíteni képesek volnának.

Amint Letti nézett, a ki oly szép és oly tehetséges volt és Gyulára gondolt, a ki oly szomorú és mogorva hangulattal fordult el az ajtóból, mint éppen oly fájdalmas, mint megható volt látni, mint egy rossz gyermeknek a duzzogását. Ednát elhagyta a bátorsága, és szívet egy különös baljóslatu előér-

zet fogta el, a mi néha megzúll bennünket, a nélkül, hogy tudnánk, hogy miképpen és miért. A nélkül, hogy Letti egy szót szóljon, azt tenni nem lett volna sem finom, sem bölcs, töprekedett e tárgy felett, míg végre teljesen belezavarodva, elhatározta magában, hogy a következő vasárnap közölni fogja Vilmossal.

És amár az agondolat vigasztaló volt, azon idő után való vágyódást hozta magával, midőn életük mind vasárnapok lesznek, midőn ők folytonosan együtt lesznek. És ezzel egy különös félelemmel együtt jár, ne hogy valami közbe jöjjön, a mi őket elválasztaná. Csak hogy az ő hűségük és állhatatosságuk közé az egy halálom kívül semmi sem jöhetett; és ő attól nem félt, mert a Dávid kívánsága szerint életük csak az Isten kezébe esnék, azon Isten kezébe, a ki már is oly boldoggá tette őket.

— Igen, mi boldogok voltunk és én nagyon, nagyon háládotos vagyok! gondola Edna. És ezzel a gondattal nyugalma viszsztatért. És amár gondát volt, elővette a dolgozó kosarat és munkához látott, valjuk be őszintén, hogy egy nagy csomó harisnyának a tatarozásával bajlódott, midőn kopogtatást hallott az utcájajon.

Letti felugrott a díványról.

— Ez a Vilmos kopogtatása, én üsme-rem. Oh vajjon mi történethet!

— Semmi, a mitől megijedhetnél, monda Vilmos, aki már akkor a szobában volt, midőn Edna e szavakat mondá és az arcáról nem a rossz, de a jó hirt lehetett leolvasni. Bocsászatok meg, mondá, de nem tehettem róla, el kellett jönnöm.

Ekkor betette maga után az ajtót és a Letti jelenlétét számba sem véve, a karjai közé szorította Ednát.

— Végre — kiáltá — végre, hála Istennek, meg van a mire oly régóta vártam! És örömeim az elragadtatásában, a

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

H I R D E T É S E K.

Sz. 1985—1896.

313. (2—3)

Pályázati hirdetmény.

A földi körjegyzőségben rendszeresített, 350 frt fizetés, 100 frt uti átalány és 60 frt szálláspénzzel javadalmazott segédjegyzői állásra pályázatot nyitok.

A megválasztott segédjegyző köteles lesz a csucsi anyakönyvi kerületben a helyettes anyakönyvvezetői teendőket végezni.

Pályázni kívánókat felhívom, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ban foglalt bizonyítvánnyal, erkölcsi bizonyítvánnyal, az eddigi alkalmazást igazoló főszolgabírói bizonyítvánnyal, valamint a magyar és román nyelv tökéletes birását igazoló bizonyítvánnyal felszerelt pályázati kérésüket hozzám f. hó 30-ig adják be.

A választás április hó 30-án fog megtartatni a körjegyzői irodában. A megválasztott köteles az állomást május hó 5-ig elfoglalni.

A b-hunyadi járási főszolgabírótól.

B-Hunyad, 1896. évi április hó 16-án.

K E R T É S Z,

főszolgabíró.

ELADÓ

500 métermázsa első minőségű, közép zöld

R É T I S Z É N A

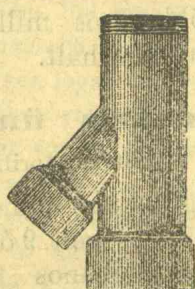
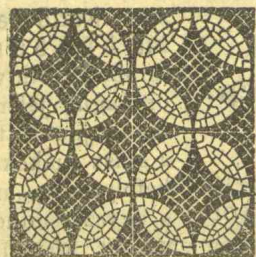
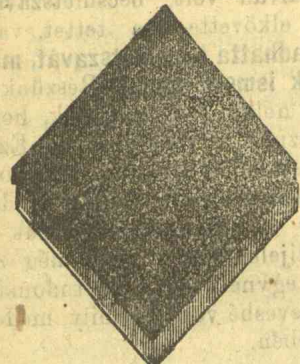
Székely-Udvarhelyt,

S O L Y M O S S Y J Á N O S

termelőnél.

Ki nagyobb mennyiséget akar bevásárolni, még 2-3 ennyit könnyű szerrel kap Sz.-Udvarhelyt.

315. (2—3)

Van szerencsém ezennel a n. é. közönség becses figyelmét tisztelettel felkérni a

házi csatornák bevezetésére

legalkalmasabb, saját gyártmányú Zissler-rendszerű szab. sodrony betétes, karmantus Csement-csőveimre, melyek úgy csin, mint tartóság tekintetében a közönséges Beton-csőveket jóval fölülműljék; azonban azokat csakugyan oly árba számítom, mint a közönséges Beton-csőveket.

Különös előnye az általam előállított sodronybetétes csöveknek minden más gyártmány felett az, hogy ép úgy, mint a vascsövek, ezek is el vannak látva karmantyúval, a mely nélkül az összeillesztés nem zár biztosan. — Ezenkívül a sodronybetétes csövek kavicsmentesek és tiszta Portland-Cementből készülnek és így teljesen vízhatlanok; e mellett rendkívül tartósak és hordképesek, úgy, hogy ezen különös előnye miatt kiváló sikert értem már el ezen csövek közötti átereskeként való alkalmazásánál is.

A házi csatornák folyóméter árban számíttatnak és a főcsatornába való bekötésért külön díj nem fizetendő. Mindenkit szívesen látok telepemen, a ki e csövek szakértő készítése iránt érdeklődik, hogy úgy dús készítem, valamint árúim kitűnő minőségéről személyesen meggyőződhessek.

Együttal tisztelettel ajánlom szab. hornyolt Cement fedél-csepepeimet, mint legkitűnőbb fedő-anyagot, sajtolt és színezett mozaik és Cement-lapjaimat, ugyisint mindennemű aszfalt és Cement-árut, Portland- és román Cementet, kocsiarakmányokba, zsák vagy hordóként.

Teljes tisztelettel:

POLLÁK SAMU.

300. (3—x)

Minden házalás és végeladással olcsóbb forrás!

POSZLER GYULÁNÁL

Kolozsvárt, Belhid-utca 3. sz.

Legujabban megérkeztek és az alábbi árakon kaphatók:

Egy méter jó minőségű Karton	22 kr.
" " I. me " Voile	25 "
" " Atlas satén	35 "
" " francia	45, 50 "
" " batist	35, 40 "
" " I. me minőségű Pique	42, 50 "
" " szőr ruha-kelme	30 "
" " ruha Crepp minden szín	50 "
" " francia Delén	50, 60 "
" " 130/e széles angol kelme 1 frt, 1-20 kr, 2-30 krig.	90 kr.
" " selyem dísz surah	1 frt 30 "
" " Ottomán	1 " 20 "
" " fekete selyem Mervellő	1 " 20 "
" " jó minőségű Chiffon	20 "
" " futó szőnyeg	20 "
" " nagyon jó derék-béllés	20 "
" " darab napernyő 90 kr., 1 frt, 1 frt 50, 2 frt és feljebb.	1 frt.
" " Clott esőernyő	1 frt 90 kr.
" " selyem esőernyő	1 " 40 "
" " tucsat Princes zsebkendő	1 " 40 "

Üzleti elv: olcsó, szabott árak, pontos szolgálat és leg-szolidabb eljárás minden irányban!

A n. é. közönség becses látogatását kérve, mély tisztelettel

298. (3—x)

A FENTEBBI.

Idel friss töltésű

„MARGIT“

gyógyforrás víz (Magyar Selters) és minden-nemű ásványvizek

Ifj. Pere István fűszer-, ásványvíz-, mag- és festékkereskedésében kapható Kolozsvárt, Hid-utca 29. sz.

Valamint eredeti árak mellett:

valódi Eszéki Spitzer-kenőcs, Salvator-szappan, Mosdóvíz, Rizspor stb.

szeplők, májfoltok és az összes bőrtisztatáságok biztos eltávolítására. 317. (1—2)

HOFHERR és SCHRANTZ gazdasági gépgyáának képviselősege és bizományi raktára

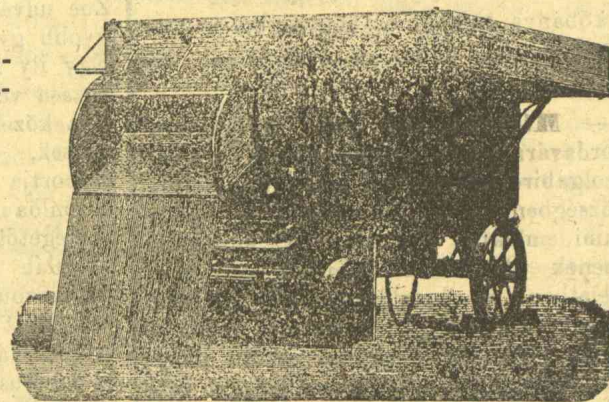
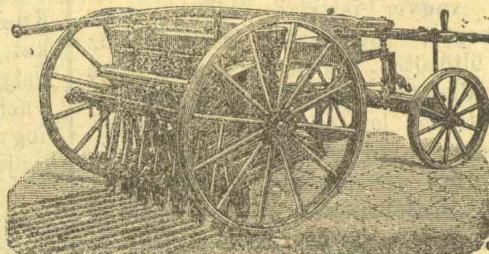
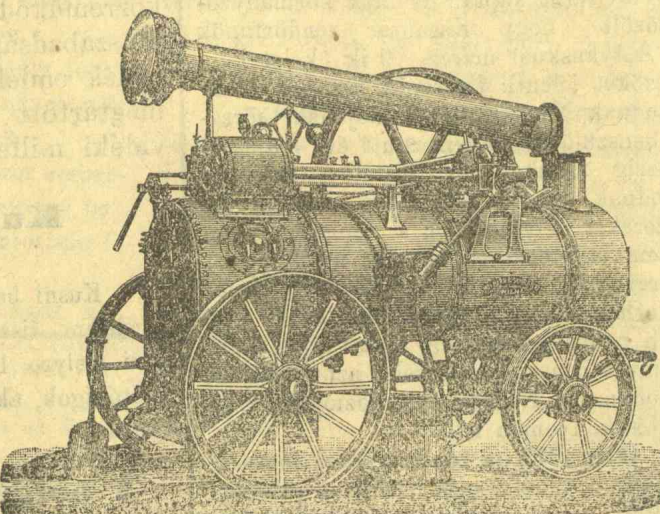
HIRSCHFELD KÁROLY

vaskereskedő, gazdasági gépraktáros és okleveles gőzgép-kezelőnél Kolozsvárt, Széchenyi-tér (a Vashid előtt.)

Állandó raktár: cséplő-készletek, vetőgépek, takarmány-gyűjtők, Trieurók, rosták, morzsolók, több rendszerű ekék, boronák stb. és mindennemű gazdasági gépek, eszközök és hozzávalókban. Előnyös fizetési feltételek.

Terjedelmes árlapok és részletes leírások kívánatra ingyen és bérmentve.

Megrendelések és megkeresések Hirschfeld Károly gépraktárához Kolozsvárra intézendők. 271. (4—x)

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete, Budapest, Alkotmány-utca 31. sz.

Adriance Platt & Co. new-yorki gépgyáros

„kizárólagos képviselősege“

Fűkaszaló, Marokrakó arató-, és kévekötő arató gépeire.

A „Bergedorfer-Eisenwerk“ tejjgazdasági gépgyár

„kizárólagos képviselőse.“

V. Vermorel-féle „Eclair“ permetező „kizárólagos képviselőse.“

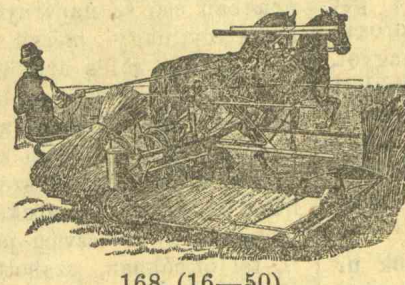
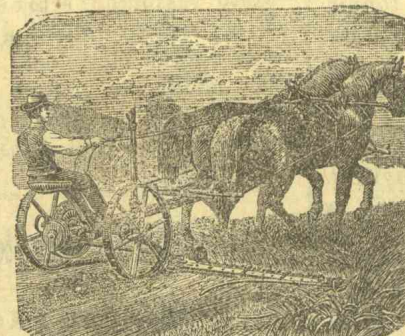
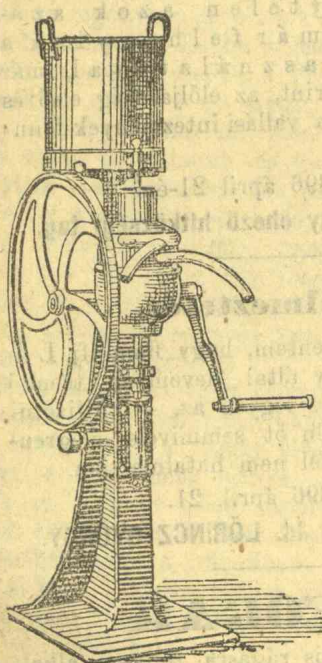
Csonka Bánki-féle petroleum-motorok

„mezőgazd. képviselőse.“

M. kir. államvasútak gépgyára

mezőgazdasági gépeinek „szövetkezeti képviselősege.“

Gazdasági géptelemek, malmok, takarmányos és teljes kamarák berendezése.

168. (16—50)

Havonként kétszer megjelenő üzleti értesítőnkét kívánatra bérmentve megküldjük.

GYORS KIÁRUSÍTÁS!

Hatóságilag engedélyezett

Végeladás!

Alulírott tisztelettel értesítem a nagyérdemű közönséget, hogy üzletem teljes és végleges felhagyása miatt

összes cikkeimet végkiárusítom.

Mindenféle

vászon-, fehérnemű, asztalnemű, szőnyegek, függönyök, fehér- és színes barchettek

bevásárlására ritka előnyös alkalom!

Együttal értésére adom az érdeklődőknek, hogy Szentegyház-utca 19. szám alatt lévő házamat (6 szoba, konyha, hozzá tartozókkal) eladom.

Kiváló tisztelettel

846. (37—x)

Gámentzy Márton.

GYORS KIÁRUSÍTÁS!

Nyomatott Magyar Mihály nyomdájában Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám alatt.